

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026 Gammel Strand – Daddy Issues

Daddy Issues på Gl. Strand (Gammel Strand) – indtil 3/5 2026

Faropgøret og farrollen fylder som aldrig før i debatten, litteraturen og popkulturen: fra øremærket "farsel" til popstjerners faropgør på sociale medier; fra danske Glenn Bech til franske Édouard Louis; fra superfar til no-show.

Gruppeudstillingen Daddy Issues sætter fokus på farens rolle i billedkunsten. Gennem årene har vi set den ene "mor-udstilling" efter den anden, mens faren ofte har glimret ved sit fravær. Hvor faropgøret for alvor har fyldt i litteraturen og popkulturen, har det ikke i samme grad tilkæmpet sig en tilsvarende position i billedkunsten. Udstillingen undersøger derfor forholdet til faren gennem et værkudvalg, der ikke skyr det personlige og nære, men samtidig åbner for individuelle spejlinger og kollektive refleksioner over farens betydning.

Udstillingen zoomer ind på far-barn-forholdet i al dets kompleksitet: fra opgør til forsoning, misbrug til omsorg, idealisering til dæmonisering – og alle gråzonerne imellem. Gennem skulptur, maleri, film, fotografi og installation kortlægger 25 danske og internationale kunstnere faderskabets landskab på godt og ondt fra 1950'erne og frem, med hovedvægt på samtidskunsten.

Kunstnere

Magnus Andersen (DK, 1987), Benedikte Bjerre (DK, 1987), Kaspar Bonnén (DK, 1968), Werner Büttner (DE, 1954), Robert Carter (UK, 1983), Adam Christensen (DK, 1979), Beth Collar (UK, 1984), Tracey Emin (UK, 1963), Asger Jorn (DK, 1914-73), Mette Hammer Juhl (DK, 1987), Éva Mag (RO, 1979), Kim Richard Adler Mejdahl (DK, 1989), Anna Munk Johansen (DK, 1994), Simon Dybbroe Møller (DK, 1976), Dennis Oppenheim (US, 1938-2011), Paola Paleari (IT, 1984), Michala Paludan (DK, 1983), Torben Ribe (DK, 1978), Rasmus Røhling (DK, 1982), Niki de Saint Phalle (FR, 1930-2002), Tora Schultz (DK, 1991), Selma Selman (BA, 1991), Alexander Tovborg (DK, 1983), Amelie von Wulffen (DE, 1966), Markus Öhrn (SE, 1972).

Perspektiv og overordnet analyse

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026

Gammel Strand – Daddy Issues

Daddy Issues sætter faderfiguren i centrum og kan ses som en tematisering af en bredere kulturel bevægelse, hvor fokus i de senere år har været rettet mod moderskab, feminisme og kvindelige erfaringer i kunst og litteratur. Udstillingen kan derfor forstås som et kuratorisk svar eller supplement til denne udvikling ved at undersøge, hvordan relationen til faderen bearbejdes i samtidskunsten.

Titlen Daddy Issues anvender et velkendt, populærkulturelt begreb fra engelsk sprogbrug. Det fungerer som en tilgængelig indgang til temaet, men peger også på psykologiske og emotionelle dimensioner, som flere af værkerne kredser om. Samtidig er begrebet "daddy issues" i sig selv problematisk: Det er blevet brugt og misbrugt i en grad, så det kan være svært at fastholde en præcis betydning. Det er også blevet påpeget, at termen kan stigmatisere barnet fremfor faderen og dermed ikke placere ansvaret hos dets retmæssige ejer. Udstillingens titel er derfor ikke ment som en udtømmende beskrivelse af indholdet, men som en samtalestarter – på linje med Just Kids (hvor titlen er hentet fra Patti Smiths selvbiografiske roman) – der fremkalder konnotationer og nysgerrighed og peger på temaets kompleksitet og på, hvordan sproget ofte kommer til kort, når vi skal beskrive relationer fulde af ambivalens.

Udstillingen samler 25 kunstnere med meget forskellige baggrunde, generationer og nationale tilhørsforhold. Kuratorisk er der ikke lagt vægt på at fremhæve de mest kendte navne, men snarere på at præsentere dem på lige fod med yngre og mindre etablerede kunstnere. Det skaber en horisontal struktur, hvor værkerne i højere grad taler ind i temaet end i kunstnernes individuelle berømmelse. De ledsagende udstillingstekster bidrager til forståelsen af værkernes relation til faderfiguren og fungerer som et vigtigt fortolkningsredskab.

Kuratering – værknedslag

Daddy Issues kan beskrives som en slags far-teater, hvor scenen sættes for en bred vifte af vidt forskellige udtryk, erfaringer, perspektiver og forestillinger om faderen og de aftryk, han har sat.

- Markus Öhrn har skabt en ny installation specifikt til Gl. Strands første sal. I en omfattende scenografi med tydelige referencer til John Boormans ikoniske film *Deliverance* (1972) blotlægger Öhrn barndomslandet Kirunas store tabu – indavl – og fremstiller samtidig et maskulint ideal, der for længst er styrtet i grus.
- Éva Mag's omfattende installation *There is a Plan for This* indtager størstedelen af Gl. Strands 3. sal. Værket består af en enorm mængde genstande, alle lånt fra Mag's fars ejendom uden for Stockholm, hvor han gennem årene har indsamlet ting og materialer, som andre har kasseret. I løbet af udstillingsperioden bliver genstandene løbende sorteret, organiseret og omorganiseret i et kontinuerligt og insisterende omsorgsarbejde.
- Anna Munk Johansen arbejder med erindringer i et monumentalt vægmaleri, hvor både faderens fravær og nærvær manifesterer sig i maleriets udflydende arkæologi.
- Tracey Emin behandler fraværet i videoværket *Emin & Emin* (1996). Filmen, indspillet på Super 8, viser Emin og faderen på en cypriotisk strand. Over bølgenes lyd høres faren synge en tyrkisk vuggevise, mens Emin reciterer et digt og afslutter: "I love you, Daddy."
- På udstillingens anden sal kan man blandt andet opleve Cathy Wilkes' installation *Untitled (Possil at Last)* (2013) samt maleriet *Daddy Resting* (2009). Installationen er en figurgruppe med fem figurer: en far sidder bøjet over en tom flaske, omgivet af sine børn, der afventende betragter ham. Titlen refererer til Possil Pottery, en virksomhed, der i 1800-tallet frembragte noget af det fineste porcelæn i Storbritannien. I værket indgår en række objekter fra udgravningen af den lukkede fabrik i 1910. Værket omhandler både et strukturelt problem i et udsat område og fremmaner familiens livssituation og håbløshed som det egentlige drama.

Scenografi – "Erindrings-pulterkammeret"

Udstillingens scenografi skabes af kunstner og scenograf Mette Hammer Juhl, der udvikler et gennemgående udstillingsdesign, som skaber visuel sammenhæng på tværs af de tre etager.

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026 Gammel Strand – Daddy Issues

Til udstillingen designes et rumligt element, der forbinder enkelte skulpturelle værker og samtidig understreger det diffuse og uudgrundelige pulterkammer, som erindring kan være. Møblet går på tværs af flere rum på Gl. Strands anden sal. Her udstilles en række skulpturelle værker, der sammenhobes og præsenteres side om side, så de til dels fremstår som selvstændige værker, men samtidig korresponderer med hinanden. Idéen er at skabe en form for "farophobning", hvor individuelle erindringer, opfattelser og forhold sameksisterer i et "erindrings-pulterkammer". På de øvrige to etager vil der være reminiscenser eller delelementer fra det større møbel.

Udstillingsdesignet er inspireret af, hvordan erindring opererer: halvt ustyrligt, knopskydende, med aflejrede lag og arbitrære størrelshierarkier.

Blandt de udstillede skulpturer i "erindringsmøblet" er en række mindre værker af Éva Mag, blandt andet *Tool Box*, samt Torben Ribes jernskulpturer, der sammenblander modernismens universelle, abstrakte formsprog med dybt personlige billeder af far/søn-relation. Her indgår også et værk af Kim Mejdahl: en replika af en fødselsdagskage, som Mejdahls far serverede til en sommerfest kort før hans liv, tog en gal drejning.

Sarah Lucas' NUD CYCLADIC-skulpturer indgår som en insisterende understrøm, der i denne sammenhæng både peger på det sammenfiltrede, tvetydige og komplekse i den nære relation og – mere overordnet – på patriarkalske strukturer i samfundet.

Temaer og eksempler: fra kendte historier til nye læsninger

Udstillingen rummer lige så meget kærlighed og forbundethed som traume og svigt. En stor del af værkerne tager afsæt i personlige fortællinger, mens andre har en mere nøgttern tilgang. Udstillingens tematiske spændvidde viser, at "faderen" ikke fremstår som én entydig figur, men som et komplekst symbol, der kan rumme autoritet, omsorg, fravær, konflikt og identitetsskabende betydning. Samtidig bliver generationsforhold og sociale strukturer centrale underliggende temaer.

Udstillede kunstnere og deres værker:

- **Niki de Saint Phalle** (1930–2002) blev misbrugt som barn, og videoen fra 1973 (skabt i samarbejde med Peter Whitehead) er et opgør og et statement. Alligevel var det de enorme, muntert bemalede, svævende kvinder, der gjorde hende berømt og elsket – uden at man nødvendigvis kendte hendes tragiske forhistorie (disse værker er ikke med på udstillingen).
- **Selma Selman** (1991) repræsenterer et mere brutalt far/datter-opgør. Hun skulle oprindeligt have været gift i et arrangeret ægteskab, men købte sig efter sigende fri ved at sælge sit hår og begyndte at skabe kunst på gammelt skrot med henvisning til faderens oprindelige erhverv som skrothandler. I dag er hun aktivist, og de store metalbuer med påmalinger har en egen skønhed. Hendes reference til Ophelia i et andet værk kan samtidig opleves som problematisk: I *Hamlet* er alle imod relationen mellem Hamlet og Ophelia, herunder også faderen Polonius. Først efter Ophelias død accepterer Hamlets moder relationen – der er ikke meget faderopgør her, snarere ren kærlighed. Selma Selman arbejder med maleri, performance og aktivisme med udgangspunkt i sin roma-baggrund. I serien *Ophelia's Awakening* (2024) maler hun på bildele – motorhjelme, metalsegmenter og badekar – materialer hentet fra en opvækst i en familie, der levede af skrotmetal. Ved at genfortolke Ophelia-figuren fra Shakespeare transformerer Selman den passive, døende kvinde til en handlekraftig og selvdefinerende figur. Maleriet på Mercedes-hjelmen og det buede metalsegment insisterer på kvindekroppens tilstedeværelse i et rå, industrielt materiale. Her smelter personlig historie, social kritik og kunsthistorisk reference sammen.
- **Éva Mag** (1979) Svensk/romænsk kunstner (født i Transsylvanien), kendt for store, kropslige installationer og værker, der undersøger sårbarhed og styrke, samt hvordan man "holder sig

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026

Gammel Strand – Daddy Issues

oprejst” i verden. Hun arbejder ofte med genstande og materialer i omfattende ophobninger, hvor sortering/omsorg og arbejdets rytmer bliver en del af værkets logik. Kommer også fra en skrothandlerfamilie og udnytter dette i sine installationer, blandt andet i store, slatne tøjdukker, der ligger henslængt på gulvet i smudsige overalls – tilsyneladende uden en eksplicit fortælling om overgreb. *Inherited Prospects*, 2026: Éva Mags installation breder sig lavt i rummet, næsten som kroppe i hvile – eller i fald. Lerformer, tekstiler og fundne genstande er arrangeret på lave podier, som var de arkæologiske fund eller rester efter en handling. Stoffernes røde og støvede overflader fremkalder både sår og jord, mens de brudte lersegmenter antyder en krop, der er splittet og samlet igen. Materialerne stammer fra kunstnerens fars efterladte effekter – objekter oprindeligt indsamlet med henblik på videresalg. I Mags omorganisering forskydes deres værdi: fra økonomisk potentiale til affektivt og eksistentielt arvegods. Sorteringen bliver en gestus af omsorg og samtidig en konfrontation med det, der er givet videre – fysisk såvel som mentalt. Værket balancerer mellem tyngde og oprejsning, mellem nedbrydning og vedholdenhed.

- I den bløde ende ses **Alexander Tovborgs** store, bemalede dinosaur, som står i kontrast til de illustrationer, han har skabt til en ny folkeudgave af Dantes *Den guddommelige Komædie* (vist på AROS). Dansk kunstner hvis praksis undersøger grundlæggende menneskelige spørgsmål gennem religiøse fortællinger, myter og symboler. Han arbejder ofte med en bevidst “ikonisk” billedlogik, hvor figurer og tegn får karakter af samtidige mytologier. I rummet kontrasteres hans skulptur og faderens lille tegning af et værk, også med en mærkelig dyrskabt figur af **Asger Jorn** fra 1952/53, skabt i en periode hvor hans lille søn var syg og indlagt på hospital og sanatorium.
- **Kasper Bonnén** har gennem mange år levet et “dobbeltliv”, hvor han i romaner og digte har kunnet sige tingene mere direkte – både om sin opvækst med en syg, fraskilt mor og et direkte, litterært opgør med faderen, som også var billedkunstner (Peter Bonnén). På udstillingen ses et nyt værk, der i formen er afdæmpet: En lille, åben weekendtaske er placeret oven på en karakteristisk mindre, splittet metalskulptur af faderen. I tasken ligger moderens plaid og en dødsmaske af faderen: stilfærdigt, makabert og oprigtigt. Bonnén optræder desuden ved en af de samtaleaftener, der er arrangeret i forlængelse af udstillingen – i samtale med Thomas Boberg, der også havde en far, som var kunstner.
- **Magnus Andersen (DK, 1987)**
Dansk maler bosat i København, kendt for et billedsprog, der samler både kunsthistoriske og popkulturelle referencer (bl.a. barokke stilleben-traditioner, color field og reklameæstetik). Han arbejder ofte med genkendelige samtidsymboler, der overdrives og forskydes, så de bliver både humoristiske og urovækkende. Magnus Andersen arbejder figurativt og trækker på både kunsthistoriske genrer og nutidig billedkultur. I *Cheese Slice Exercise* (2020) og *Snack d’Or (duet)* (2024) forstørres hverdagsmotive til absurde, næsten teatraliske scener. I ostedskæringsscenen undervises et barn i korrekt teknik af en ældre mandlig figur. Den trivielle situation forvandles til en kommentar til patriarkalsk autoritet og indlært disciplin. Andersen bruger humor og overdrivelse til at blotlægge de mikromekanismer, hvorigennem magt og normer gives videre fra far til barn.
- **Benedikte Bjerre (DK, 1987)**
Arbejder konceptuelt med skulptur og installation med udgangspunkt i sociologiske observationer og hverdagsnære fænomener. Hun undersøger, hvordan vi oplever rum, arkitektur og samfundets strukturer – ofte med kritisk, men også undertiden humoristisk, blik på samtidens sociale og økonomiske logikker. Benedikte Bjerre arbejder konceptuelt med skulptur og materialer, der bærer sociale betydninger. I *Glass Ceiling* (2025) genskaber hun et dukkehus, hendes far byggede til hende som barn – her udført i 7 mm limet glas. Det skrøbelige, transparente hus bliver et billede på forældres forventninger og de livsmodeller, der gives videre. Dukkehuset fremstår både konkret og utopisk, men også som et “glasloft” – en struktur, der sætter grænser for fremtiden. Værket undersøger, hvordan fædres omsorg og ambitioner kan være både kærlige og begrænsende.
- **Werner Büttner (DE, 1954)**
En nøglefigur i tysk maleri fra slutningen af det 20. århundrede, kendt for en skarp, satirisk og

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026

Gammel Strand – Daddy Issues

tabuløs kommentering af menneskelig adfærd og eksistens. Hans maleri trækker på klassiske genrer (stilleben, figuration, landskab) men med bevidst "ru" og kritisk attitude, ofte med sort humor.

- **Robert Carter (UK, 1983)**

Kunstner og forfatter med base i Norge (Oslo), der arbejder med video, grafiske medier/print og selvudgivelse. Han er uddannet fra Bergen Art Academy, og hans praksis bevæger sig ofte i krydsfeltet mellem fortælling, dokumentariske greb og personlige tematikker (bl.a. i filmen *Notes on Dad*).

- **Adam Christensen (DK, 1979)**

Multidisciplinær kunstner med base i London, der arbejder med tekstil, musik, performance og installation. Hans værker tager ofte afsæt i hverdagslivets teatralitet, domesticitet og følelsesmæssige dramaer og skubber på grænsen mellem det private, det iscenesatte og det fiktive. Adam Christensen arbejder i spændingsfeltet mellem det skrøbelige og det teatraliske. I *Still life, fish bones* (2025) forener han stål og træ med blonder og neglelak i et værk, der både refererer til 1600-tallets hollandske stillebentradition og til en nutidig undersøgelse af kønnede materialer. De tre fiskeben peger ikonografisk mod den kristne treenighed, men indramningen i blonder forskyder motivet fra det monumentale til det intime. Christensen insisterer på, at det dekorative og det sårbare ikke er modsætninger til det alvorlige – tværtimod bliver det netop her, at traditionen destabiliseres og genforhandles.

- **Beth Collar (UK, 1984)**

Britisk kunstner bosat i Berlin, der "tænker gennem" skulptur og performance og arbejder med installation, objekter og tegning. Hendes værker kredser ofte om krop, rum og materiale – og hun trækker bl.a. på historiske praksisser og ritualer i en nutidig, ofte præcist sanset form. Beth Collar arbejder med skulptur som en åben og kropslig proces, ofte med reference til middelalderens rituelle billedtraditioner. I *Dad with a Tummy Upset* (2017) modellerer hun i ubrændt ler en sammenkrøbet, sårbar faderfigur. Den porøse, ubeskyttede overflade understreger værkets skrøbelighed. Figuren opstod under en rejse, hvor både kunstneren og hendes far blev syge, og konfrontationen med farens dødelighed trænger sig på. Faderen fremstilles ikke som autoritet, men som krop – forgængelig, udsat og menneskelig.

- **Tracey Emin (UK, 1963)**

Central skikkelse i britisk samtidskunst, kendt for selvbiografiske, konfessionelle værker på tværs af medier som neon, tekstil, film, tegning, skulptur og installation. Hun arbejder med begær, sårbarhed, kærlighed, skam og tab – ofte med direkte, sprogligt ladet intensitet. Tracey Emin slog igennem i 1990'erne med rå, selvbiografiske værker, hvor intime erfaringer omsættes til direkte visuelle udsagn. I videoen *Emin & Emin* (1996) ses kunstneren og hendes far på en strand i Cypern – dog aldrig i samme billede. Filmen kredser om fravær og længsel. Mens bølgerne slår ind, synger faren en tyrkisk vuggevise, og Emin reciterer et digt, der afsluttes med ordene: "I love you, Daddy." Det enkle format understreger relationens skrøbelighed og afstand – både fysisk og følelsesmæssigt. Tracey Emins far hed Enver Emin. Han var af tyrkisk-cypriotisk oprindelse og kom til Storbritannien fra Cypern. I 1960'erne drev han bl.a. hotel i Margate, hvor Tracey voksede op. Enver Emin var allerede gift i Nordcypern og havde børn dér, da han indledte forholdet til Tracey Emins mor, Pamela Cashin, i England. Forholdet mellem forældrene var ikke formelt ægteskabeligt, og han levede i perioder et dobbelt familieliv mellem Cypern og Storbritannien. Det betød, at Tracey voksede op med en far, der var fysisk og følelsesmæssigt fraværende i lange perioder. Denne splittelse og det uafklarede forhold til faderen har haft stor betydning i hendes kunst. I filmen *Emin & Emin* (1996) — som du også har vist — tematiserer hun netop afstanden mellem dem: de optræder aldrig i samme billede, og relationen formidles gennem lyd, erindring og længsel. I interviews har hun beskrevet sin far som karismatisk, charmerende og større end livet — men også utilgængelig og uforudsigelig. Han døde i 2016, og hun har siden talt om en form for sen forsoning med hans kompleksitet.

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026

Gammel Strand – Daddy Issues

- **Asger Jorn (DK, 1914–1973)**

En af Danmarks mest betydningsfulde efterkrigskunstnere; medstifter af CoBrA og aktiv i Situationist International. Jorn arbejdede ekspressivt og eksperimenterende på tværs af maleri, grafik og keramik og insisterede på spontanitet, kritik og billedmæssig energi som modstand mod konformitet. I *Den grønne Ole* (1950–53) skildrer han sin lille søn som en forhistorisk skabning omgivet af større dinosaurer. Motivet udspringer af en konkret erfaring: sønnens sygdom og ophold på sanatorium. De ekspressive strøg og de mytiske figurer rummer både leg og angst. Faderen fremstiller barnet som både sårbart og heroisk – en figur, der kæmper i en overvældende verden.
- **Mette Hammer Juhl (DK, 1987)**

Billedkunstner, filmskaber og udstillings-/scenografidesigner, der arbejder med installation, lyd, rumlige greb og billedmedier. Hendes praksis kredser om det, der hjem søger os – fravær, længsel og forskydninger i perception – og hun skaber ofte sammenhænge mellem det offentlige rum og udstillingsrummet.
- **Kim Richard Adler Mejdahl (DK, 1989)**

Dansk kunstner uddannet fra Kunstakademiet (Kbh.), hvis praksis blander slapstick-humor og mørkere, gotiske stemninger i installationer og objekter. Han arbejder ofte med forskydninger mellem høj- og lavkultur og bruger poppede figurer/fortællinger til at åbne for sociale og biografiske lag. Kim Richard Adler Mejdahl arbejder tværæstetisk med video, installation og sceniske formater, hvor personlige fortællinger transformeres til billedmæssige og performative forløb. I *Moire* (2025) sammensætter han private hjemmevideoptagelser af sig selv og sin afdøde far. Gennem klipning og lyd skifter familiens hverdagsbilleder karakter og får en underliggende uro, der peger på en barndom præget af alkohol og vold. I skulpturen *Kagehovedet* (2023) genopfører Mejdahl en fødselsdagskage, faren serverede kort før sit liv tog en dramatisk drejning. Solmotivet – traditionelt et symbol på styrke og beskyttelse – bliver her et varsel om kollaps. Hos Mejdahl er faren både myte og traume; et ikon, der smuldrer.
- **Anna Munk Johansen (DK, 1994)**

Maler bosat i København, der bygger sine billeder op i mange lag og overflader og arbejder med historiske billedciter og samtidige spørgsmål om krop, udseende, forfald og "fylde". Hendes maleri kan få karakter af billedarkæologi, hvor erindring og materialitet flettes sammen. Anna Munk arbejder med historiemaleriets tradition og dets magtstrukturer. I *Røg studie (Dragespiret brænder)* (2026) fastholder hun øjeblikket, hvor Børsens spir står i flammer – et nationalt symbol på handel, kapital og historisk maskulin handlekraft. Ved at male i olie og voks – og ved at integrere kosmetiske materialer som øjenskygge – skriver hun sig ind i en genre, der traditionelt har været forbeholdt mandlige kunstnere, samtidig med at hun udfordrer dens hierarkier. Det monumentale motiv opløses i røg og farve, og historiens autoritet fremstår skrøbelig.
- **Simon Dybbroe Møller (DK, 1976)**

Arbejder på tværs af film, fotografi, fundne objekter, skulptur og tekst og er kendt for at skabe forbindelser og friktioner mellem materialitet og billedmediering. Han er professor ved Kunstakademiets Billedhuggerskole og arbejder ofte med juxtapositioner, der ændrer måden, vi læser objekter og billeder på.
- **Dennis Oppenheim (US, 1938–2011)**

Amerikansk pioner inden for konceptkunst, land art/earthworks og senere skulptur og installation. Hans praksis undersøger sted, systemer og krop gennem værker, der kan bevæge sig fra landskabsindgreb til performative og teknologisk prægede skulpturer. *2 Stage Transfer Drawing*, 1971: I de to projicerede film ses Dennis Oppenheim og hans søn Erik tegne på hinandens rygge og derefter overføre tegningen til en flade. Kroppen fungerer som midlertidigt lærred og kommunikationskanal. Det, der mærkes, omsættes til et billede – men aldrig uden forskydning. Værket undersøger relationen mellem generationer som en proces af overførsel og transformation. Kommunikation er både fysisk og symbolsk; identitet formes i spændet mellem aftryk og

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026

Gammel Strand – Daddy Issues

fortolkning. I udstillingens sammenhæng fremstår Oppenheims værk som en tidlig, næsten arketypisk undersøgelse af det, der går i arv – og det, der forandres undervejs.

- **Paola Paleari (IT, 1984)**
Italiensk forfatter, redaktør og kurator baseret i København, med særligt fokus på fotografi og fotografisk sprog i relation til samtidskultur og kunstpraksis. Hun arbejder i krydsfeltet mellem kritisk og kreativ skrivning og formidler ofte kunst gennem tekstlige formater og redaktionelle greb.
- **Michala Paludan (DK, 1983)**
Dansk billedkunstner, der arbejder med video, fotografi og installation med fokus på, hvordan magt produceres og forhandles i netværk, bevægelser og mediestrømme. Hendes praksis undersøger ofte relationer mellem teknologi, arbejde og social organisering. Michala Paludan undersøger fotografiets magt og dets etiske implikationer. I *Immediate Family* og de beslægtede værker vender hun blikket mod sin egen familiehistorie som datter af en fotograf. Serien viser blandt andet faderens kameraudstyr kort efter hans død og kredser om forholdet mellem at blive fotograferet og selv at fotografere. Referencen til Sally Manns kontroversielle familiefotografier fungerer som et spejl, hvor Paludan reflekterer over nostalgi, kontrol, sorg og billedets autoritet. Fotografiet bliver både dokument og relation.
- **Torben Ribe (DK, 1978)**
Dansk kunstner uddannet fra Kunstakademiet (Kbh), som arbejder i spændet mellem maleri, skulptur og video. Hans værker kan koble modernismens abstrakte formsprog til mere personlige og narrative billedlag og har været vist bredt i Danmark og internationalt. Torben Ribes skulpturer fremstår ved første blik som modernistiske, geometriske kompositioner i sort jern. Men ved nærmere eftersyn afsløres de som funktionelle TV-beslag – VESA-standarder omsat til skulpturelle former. Modernismens ideal om det autonome, universelle formsprog kolliderer her med det hverdagslige og tekniske. Indlejret i konstruktionerne ses private fotografier af kunstnerens far, klejnsmed, i arbejde – samt barndomsbilleder af Ribe selv. Det industrielle håndværk og den modernistiske “faderfigur” (Robert Jacobsen som referencepunkt) spejles i hinanden. Værkerne er både en kærlig hyldelse og en kritisk undersøgelse af hierarkiet mellem kunstnerisk skaben og “rigtigt” arbejde. Faderen er ikke blot motiv, men strukturel forudsætning.
- **Rasmus Røhling (DK, 1982)**
Dansk kunstner, der arbejder med skulptur og video og er uddannet fra Det Jyske Kunstakademi og CalArts (Los Angeles). Hans værker har bl.a. undersøgt repræsentationer af maskulinitet, “mandlig krise” og kunsthistoriens ikonificeringer i forhold til aktuelle politiske spørgsmål. Rasmus Røhling arbejder konceptuelt med appropriation og kunsthistoriske referencer. I *The Bends* (2018) genfortolker han Albrecht Dürers motiv af den hellige familie. Fokus forskydes mod Josef – ofte en marginal figur – som her fremstår akavet og fremmedgjort. Ved at give Josef træk fra Thom Yorke (Radiohead) understreger Røhling faderens usikre position i moderne familiekonstruktioner. Værket tematiserer mandlig identitet, utilstrækkelighed og den emotionelle krise, der kan knytte sig til farsrollen. I *Verkehr* (2025) inkorporerer han elementer fra Robert Crumbs tegneserieversion af Kafkas *Dommen*. I Røhlings udgave forskydes relationen til en samtidsøkonomisk scene, hvor et Wolt-bud indgår i et skævt “partnerskab” med platformen. Det prekære arbejdsforhold bliver en metafor for den arketypiske far/søn-relation: et asymmetrisk magtforhold, hvor anerkendelse og underkastelse flettes sammen. Værket forbinder klassisk patriarkalsk autoritet med nutidens neoliberale strukturer.
- **Tora Schultz (DK, 1991)** Dansk billedhugger bosat i New York, der arbejder post-minimalistisk med readymades og forskydninger af hverdagsobjekter. Hendes praksis undersøger objekters “magt-sprog” og de kønnede bias og stereotyper, der kan være indbygget i design, institutionelle miljøer og materialekultur. Tora Schultz arbejder med skulptur og readymades, hvor fundne objekter fungerer som fastfrosne fortællinger. I *Pinocchio (1881)* (2021) placeres en pop-up-udgave af Carlo Collodis klassiker på en dolly – et transportredskab, der antyder bevægelse, men også instrumentaliserer. Historien om Gepetto og Pinocchio bliver en allegori over farens projektioner:

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026

Gammel Strand – Daddy Issues

ønsket om en søn, der lever op til idealet. Schultz peger på, hvordan barnets identitet formes – og forvrides – under vægten af faderens forventninger. Farskikkelsen fremstår her både skabende og kontrollerende.

- **Selma Selman (BA, 1991)**
Bosnisk-romsk kunstner og aktivist, der ofte arbejder med skrot, industrielle materialer og referencer til familiens og Roma-samfundets arbejds- og livsvilkår. Hendes værker tematiserer bl.a. uddannelse, social ulighed, kønsroller og kampen mod fordomme – ofte med en direkte forbindelse mellem materialitet og politik.
- **Amelie von Wulffen (DE, 1966)** Tysk kunstner bosat i Berlin, kendt for at kombinere maleri, collage og installation og bevidst stille uforenelige stilarter og udtryk op mod hinanden. Hendes værker fungerer ofte som metarefleksioner over tysk kulturhistorie og samtidens populærkulturelle og politiske billedstrømme. Amelie von Wulffen forener kulturkritik, kunsthistorie og selvbiografiske spor i malerier præget af både melankoli og humor. I *I Think We Did a Great Job* (2024) portrætterer hun tre mandlige kunsthistoriske "fædre": Goya, Redon og Delacroix – iscenesat som en boyband-lignende trio. Ved at transformere kanoniserede mestre til popkulturelle figurer kommenterer hun den kunsthistoriske tradition, hvor mandlige kunstnere har domineret scenen. Værket tematiserer både beundring og ironisk distance til de "daddies", der har defineret kunstens genealogier. Den malede trækasse med den ensomme faderfigur indskrives sig i hendes tilbagevendende undersøgelse af Tysklands efterkrigshistorie og hendes egen familiebiografi. Interiøret er klaustrofobisk, næsten teatralisk, og figuren fremstår isoleret i et rum, hvor skyld og tavshed synes at hænge i væggene. I maleriet *Die Tochter des Jägers* konfronteres vi med et ekspressivt landskab, hvor menneskefigurer, dyr og natur smelter sammen i et psykologisk rum. Den romantiske baggrund destabiliseres af voldsomme penselstrøg og forvrængede ansigter. Hos von Wulffen er faderen både konkret figur og kulturel konstruktion – et symbol på autoritet, historie og traume.
- **Markus Öhrn (SE, 1972)** Svensk billedkunstner, teaterinstruktør og performer, der arbejder med video, lydinstallation og performative formater. Hans værker er ofte scenografisk opbyggede og undersøger mørke sociale strukturer, maskulinitet og kollektive tabuer gennem intensive, teatrale greb. Markus Öhrn arbejder i krydsfeltet mellem billedkunst og teater og undersøger magt, maskulinitet og familiære hierarkier. I installationen *Kattilakoski* (2026) kombinerer han træstruktur, plaststol og video i en scenografisk opstilling, der refererer til både familiearv og filmhistorie. Banjo-melodien – spillet af hans bror – trækker tråde til filmen *Deliverance* og dens dekonstruktion af maskuline idealer. Værket kredser om et sommerhus bygget af kunstnerens bedstefar, en lokalt anerkendt, men privat dominerende patriark. Arven bliver her både konkret og symbolsk: et hus, en historie og et magtsystem givet videre mellem generationer. Öhrn blotlægger, hvordan autoritet og vold kan være indlejret i familiens strukturer – men også hvordan kunst kan fungere som bearbejdning og brud.

Rum og iscenesættelse

Den rumlige iscenesættelse spiller en væsentlig rolle i oplevelsen. Installationen i Gl. Strands historiske bygning skaber en kontrast mellem det klassiske arkitektoniske miljø og de ofte rå eller eksperimenterende værker. Denne spænding kan tolkes som et bevidst kuratorisk valg, men kan også opleves som en udfordring i forhold til bygningens oprindelige karakter og atmosfære.

Samlet set fremstår Daddy Issues som en tematisk bred og nuanceret udstilling, der undersøger faderrelationen gennem forskellige kunstneriske strategier og materialer. Udstillingen giver indblik i, hvordan personlige erfaringer, sociale forhold og kulturelle forestillinger om faderskab fortsat er relevante og produktive motiver i samtidskunsten.

2 Guidede Gallerivandring Forår 2026
Gammel Strand – Daddy Issues

Anmelderne på DR1: <https://www.dr.dk/lyd/p1/anmelderne/anmelderne-2026/daddy-issues-fars-pik-braender-paa-gammel-strand-11162617004>